
ONOCENTAURUS (1) *sb m*

N sg onoc(e)ntaurus.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Fantastyczne zwierzę (z gr. ὄνο-κένταυρος od ὄνος 'osioł' i κένταυρος 'centaur, mityczna istota o postaci półludzkiej i półkońskiej) [onocentaurus – niejakię zwierzę od głowy jako człowiek, od nóg jako osioł Mącz 264a; mięszaniec – onocentaurus Cn]: przbieglá iedná beftia [...] bárzo okrutná á bárzo wielká/ mocnieyŝy niŝ floń/ á podobná byłá konowi [!] głowę miał czarná/ á ná czele iego trzy rogi bárzo thwárde/ zwano iá Indiyskim ięzykiem Onocentháurus [secundum Indicam linguam Onocentaurus; yaszykyem Indyszkyem Onocenthaurvsz HistAl 1510 320] HistAl H7. [Cf ocurrent daemonia onocentauris Vulg Is 34/14; zbiegná ŝie tám źli duchowie/ puł czowieká [!] puł oflá Leop; zábieżą czárći (marg) dźikie źwierzętá, H. (–) dźikim mężóm WujBib].

MK